

PARTAKA

**SOMITO-RENKONTRO
KUN DEO**

PARTAKA

**SOMITO-RENKONTRO
KUN DEO**

Barcelona, novembre 2022

© Partaka 2022

Titulo: *Somito-renkontro kun Deo*

Autoro: Partaka

Linguo: Ido (Linguo Auxiliar Internaciona)

Omna yuri rezervita

SOMITO-RENKONTRO KUN DEO

(1)

Pos mea ne-kredebla voyajo e seĵorno 3-yara en la tempo e la spaco di Jesukristo (videz “Evangelio segun Partakael”), me ne savas pro quo, qualse me saciesabus, me nule bezonabis iterar mea experienco vehar percerebre ad altra tempo ed altra loko. Me ne mem pensabis prie. Tamen, kelka yari pose, yen ke me komencis spekular pri ad-ube me irus, kaze ke me tandem decidus itere uzegar la maxim povoza mashino homal, nome la cerebro... E me shokesis dal fakto, ke me trovis nula tempo e nula loko, quin me advere dezirus vizitar. Me volunte povabus probar aparar apud “Don Quijote de la Mancha”, quo esabus amuzanta ed interesiva, ma me quik eskartis tal posibleso, pro ke me esis serchanta ne ulo fiktiva, sed ulo real.

(2)

Pasable recente ante nun, kara samideano, qua parlektabis e parjuabis, adminime paro de foyi, mea verko “Evangelio segun Partakael”, sugestis a me voyajar itere aden la tempo di Jesukristo, por raportar ca-foye lua infanteso e puereso... To ya esabus bona ideo, ecepte pro to, ke me konoceskis Jesu en l’urbo Jerusalem, kande il esis 12-yara, ma ne antee... Anke esabus aparte interesiva raportar la vivo ne-publika di Jesu kom adulto; tamen, la problemo similesas: me rividis Jesu, nun kom adulto, dum ilua bapto en la fluvio Jordan e ja komence di ilua publika vivo, ma ne antee... Quale agar do? Adube ed a qua tempo me probez vehar por experiencar ulo tam aparta kam to, quon me vivis apud Jesukristo ed ilua dicipuli? Kad ulo tam grandioza, o mem plu grandioza, posiblesos?

(3)

Tale, me longe duris vivar en mea tempo e mea loko, sen trovar aparta vojajo, qua povus seduktar me. Fakte, me trovis nulo. Absolute nulo. Til ke, certen-die (ho, yes!, eureka!) ulo eniris mea mento kun granda forteso e klareso... Ma quale' me ne pripensabis antee!? Dum mea lora vojajo tra la spaco e la tempo, me kontaktabis e konoceskbis la Filiulo e la Santa Spirito, pos ke ilta baptesis da Jan la Baptisto en la fluvio Jordan, ka ne? Do, mankis a me nur la Patro por kompletigar la Santega Triuno... Ho, yes! La Patro! Deo ipsa! Me ya multafoye pregabis Deo e demandabis de Deo, ma nur automatale, mashinatre, nam me nul-tempe probabis advere dialogar kun Deo... Kad esos posibla dialogar kun Deo?

(4)

Yes, tote yes, me intuicis. Tamen, quankam ca-kaze me ne bezonus transirar spaco e tempo, nam Deo esas omna-loke, me certe mustus atingar aparta stando en mea mento e mea kordio por pover kontaktar Lu, e por ke Lu acpezte dialogar kun me...

Me subridas nun, kande me rimemoras ke, pos ke me parolis, sat longe ed entuziasmoze pri mea projeto ad amikino di me, dum ke ni esis marchanta survoye al loko, quan me selektabis por kontaktar Deo, el subite questionis me:

“Ma..., ka tu kredas ye Deo, Partaka?”

“Ho, me mustas kredar! Se ne, Lu ne respondos a me, ve!”, me quik reaktis. “Kande me advokos Deo, me mustos esar tote konvinkita, ke Lu existas, e ke Lu respondos a me ed aceptos dialogar kun me; kontree, me obtenos nulo e mea grava e bela projeto realeskos nul-tempe.”

(5)

E ne tro multa tempo pose, arivis la dio, kande me rezolvis irar sole a ta solitara loko, quan me selektabis, por probar advokar Deo e konversar kun Lu pri amaso de kozi. Me devas dicar, ke mea selektajo ne esis hazarda, nam ol forte similesas olta dil vilajo proxim l'urbo València, de ube me sucesis departar vers la tempo e la spaco di Jesukristo ed ilua dicipuli...

Anke ca-foye, me selektis urbeto proxim la chefurbo, ca-kaze Barcelona, por komencar mea aventuro en loko tam solitara ed agreabla kam posibla...

Dum marchar, me pensis, e mem timis, ke lo maxim mala, forsan, ne esus ne obtener respondo da Deo, sed obtener ol, ma esur fulminata da Lu irga-instante pro mea audaco e temerareso...

Ka me sucesos dialogar kun Deo? Se yes, ka me sucesos anke retrovenar adheme kom sana e sekura?

(6)

Esis saturday. Yes, saturday, la seman-dio en qua on asertas, ke Deo tandem repozis, pos Lua laborego sis-dia... Me sincere tre dubitas, ke Deo bezonas repozar. Homi ya bezonas repozar, e nur mento homa, adminime ton me konjektas, povas imaginar e kredar, ke Deo anke fatigesas e bezonas repozo...

Tamen, selektar saturday, por probar advokar Deo e konversar kun Lu, ne esis hazardo, sed tote kontree, des-hazardo, nam plezis a me aceptar la defio adicionar un plusa posibla difikultajo a mea projetita renkontro kun Deo...

Ka Deo advere repozas dumsaturday e do Lu ne respondos a me? Irga-kaze, se me obtenos nulo, me ja decidabis iterar mea advoko, ma nek saturday, nek sundie... Ka Deo *wikendas?

(7)

La somero departabis, ma la vetero durabis esar sunoza ed agrebla, do me metabis ankor-foye mea shorto ed ekirabis mea domo survoye a mea revo babilar kun Deo...

Pos ke me deseniris la subtera treno-staciono dil urbeto, me quik turnis adsinistre e marchis alonge streta strado, qua, pos krucumar sat grava choseo, duktis me, kelka minuti plu tarde, ad aparte longa ponto super fluvio Llobregat...

Dum ke me trairis la ponto, me regardis adinfre e vidis choseo triesma-ranga, voyeto, larja e grava autostrado, fervoyi por varo-treni, plusa voyi e voyeti, che l' valo fluvial, e ne tro lontana monti, dope e dextre di me... Tre klare videblesis mem la famoza e karakteriziva montaro Montserrat, malgre lua foreso...

Pose, tandem, me superiris fluvio Llobregat, *kuya aquo, adminime ta-die, ne esis maronea... Regardante adsinistre, on ya povis previdar olua ne tro fora enflueyo che Mediteraneo...

E same kam cis la fluvio, transe, plusa voyi e voyeti...

(8)

Kande me transirabis la longa ponto, me turnis adsinistre e quik decensis addextre tra stretega voyeto, qua duktis me ad infra voyo, quan me sequis adsinistre dum 200 o 300 metri, til ke me turnis addextre ed eniris tre bela ed specal voyo rural...

Tre bela ed specal, adminime por me, nam, quale skribite, ol memorigas da me, pro sua simileso, la vilajo valenciana, ube me kreskis, e la loko konkreta de ube me sucesis departar vers la tempo e la spaco di Jesu de Nazaret...

Me do duris marchar alonge l' belega e ne tro larja voyo rural, qua, dextre e sinistre, prizentas agri e plusa agri, qui atingesas dal aquo de plura joyiganta kanaleti...

Esis dimezo e nur poka homi restis laboranta, ta-kloke, sur la granda extensajo agral, qua sequis, senfine, dextre e sinistre dil rekta e longa voyo...

Nun, ne tro fora monti videblesis anke avan me...

La cielo bluega, la suno brilanta, la quieteso, la solitaireso, Deo...

(9)

Plu tarde, la voyo rural, qua fakte superiras per tri metri la zono agral, kelke kurveskas e quik rekteskas, ante kurveskar e rekteskar ancor-foye... Adfore, me videskis blanka ruo-domi e mem palmieri, qui su erektas majestoze por plubeligar la loko.

Dum durar marchar tra mea Teral Paradizo, me sentis ke mea cerebro, mea kordio e fakte mea tota korpo, pokope, pazope, charjesis per tre forta ed intensa energio, qua igis me certeskar, ke me sucesos pri mea grava skopo konversar kun Deo...

La lasta parto dil voyo rural duras havar agri amba-flanke, ma, kontree kam antee, li esas samnivela kam la voyo e prizen-tas frukt-arbori vice artichoki: pomieri, pirieri, persikieri...

Kelke plu tarde, me atingis asfaltizita voyo, qua pulsas me, quik adsinistre, ad streta e longeta voyeto duktanta nula-loke... Me trairis ol dum plura minuti e kredis trovir la maxim bona loko por kontaktar Deo, nam ibe me juus solitareso, quieteso, bela vidaji e mem gazono por sidar komfortoze... Tamen, pos apen kelka sekundi, subite, me komencis sentar aparte stranja ed intensa desquieteso, quo igis me komprenar, ke me ne povas res-tar ibe, e ke oportos durar serchar apta kontakteyo, do me rapide livis la voyeto e retrovenis al voyo asfaltizita...

(10)

Fakte, ta voyo asfaltizita esas sorto di choseo kinesma-ranga, qua, kurveskanta, pasas sub la ponto dil treno rapidega e bifurkas addextre, alonge l' supera ponto, e rekte, survoye a ne tro fora grava choseo...

Tamen, me duris mea marchado nek addextre, nek rekte, sed adsinistre, ube me atraktesis da sat larja voyo, klozita e tre male asfaltizita, quan me sequis pos eludir la grosa kateno, qua esas ibe por impeder la paso di automobili...

Dum ke me trairis ol, me renkontris antenego alta de 30 metri e preske nulo plusa, ecepte agri un-flanke, la fervoyi dil treno rapidega altra-flanke, ed un plusa klozilo, alta ca-kaze de 170 centimetri, qua impedas durigar la voyo mem a pediranti...

Atinginte l' klozilo, me sentis mea kordio tre forte joyeskar, e me quik intuicis, ke me trovabas la maxim apta loko por advokar Deo e probar dialogar kun Lu longe e quiete...

Ma, ka me advere selektabis ta loko..., o kad ol selektabis me? Me questionis me ipsa pro quo hike, che 300-metra voyo rekta, klozita e male asfaltizita... E me subridis lor imaginar Deo vehar per avioneto e tervenar sur ica stranja e solitara voyo...

La voyi di Deo esas ne-explorebla.

(11)

Me haltigis mea pazi e restis stacanta e senmova meze dil voyo... Kelka metri dope di me, la kablaro e la relvoyi dil treno, qui duras tote paralel al loko, quan me trairabis tilklozile... Avan me, sat proxima monto, *kuya beleson me admiris e kuya somiton me vizitus, kaze ke Deo ne respondus a me sur ica planajo... Tale, nia somito-renkontro povus esar mem plu somita, ka ne? Kelke plu addextre di ta monto, plur altra monti e monteti, qui pensigas pri Keops, Kefren e Micerinos, la famoza piramidi dil planajo di Gizeh en Egiptia...

Pos parplenigir mea spirito per omno marveloza, quon me sentis ibe, me klozis mea okuli e komencis respirar, lente e profunde, dum ke, tre deslaute, quaze telepatiale, me humile pregis Deo respondizar mea advoko...

Ne dicinde, esis nulu proxim me. Nek fore. Ka nur Deo e me?

(12)

Kande me esis preske finonta mea profunda ed apen audebla pregado, yen ke treno rapidega pasis dope di me... E quankam semblis a me, ke ca-foye me ne bezonos ne-direta moyeni por atingi mea skopo, nome kontaktar Deo, me ne povis evitar pensari pri l'antonego 30-metra, la relvoyo, la kablaro e la treno ipsa, qua esis cirkulanta rapidege sur sua fervoyo...

E lore, kun ankoro klopita okulo, me livris me a Deo e dicis laute:

“Yen me, Deo.”

“Yen me, Deo”, me surprizesis dal eko de mea propra voko.

Tamen, tio esis advere stranga, e post ke me desklozis mea okulo, me iteris mem plu laute:

“Yen me, Deo.”

“Yen me, Deo”, repetis ankoro-foye l'eko de mea propra voko.

Astonate pro l'fenomeno, me probis ekigari alia:

“Ka Deo?”

“Yes, Deo”, me klarege audis.

Lore, malgre mea konfuzeso, me konjektis ke, dekomence, me audabis ne la eko de mea propra voko, sed la voko de Deo ipsa, Qua forsan Su prezentabis jokeme... Dum ke mea ‘Yen me, Deo’ esis vokativa, olta da Lu povis signifiki ‘Yen me, (Qua esas) Deo’, ka ne? Tamen, me jurabus audiri mea propra voko, yen pro quo me pensis pri eko... Quankam, fakte, la voko, quan me audis, esis nur tre simila ad olta di me, ma ne identa, nam ol sono absolute neta, sen irga-sorta despuraji...

(13)

Subite, la temperaturo augmentis adminime paro de gradi, quon me sentis, maxim aparte, che mea vangis ed oreli...

“Ka Deo esas hike?”, me questionis timoze.

“Yes, Deo esas hike ed omna-loke”, la voco respondis a me.

“Ka la voco, qua respondas a me, apartenas a Deo?”

“Yes, ol certe apartenas a Deo”, esis la preciza respondo.

“Tamen, me audas Deo, ma ne vidas Lu... Ube esas Deo?”

“Me esas hike, e tu ya povas ne nur audar me e sentar me, sed anke vidar me... Regardez atencoze omno, quon tu sucesas vidar de hike, askoltez tua kordio, e tu certe povos sentar me e vidar me... Tamen, oportas atencar e sentar anke lo ne-vidable...”

“Quale’ me devas nomar Deo?”, me questionis kun kuriozeszo.

“Nomez me Deo, quale tu sempre nomis me.”

“Ka me darfas Tu-dicar a Deo?”

“Ho, yes! Tu-dicez a me, quale tu sempre tu-dicis a me.”

“Oke, Deo! Tu darfas anke tu-dicar a me”, me adjuntis.

“Ka vere? Ho, quala honoro! Deo darfas tu-dicar a Partaka!”

(14)

Lore, me sentis, ke me havas ulo dicenda e klarigenda:

“Kara Deo: voluntez permisar a me eser tote spontana e natural, eser me ipsa, mem kun Tu... Me deziregas dialogar kun Deo, ma certe sen timo e sen submiseso... Se to quon me demandas de Tu ne posiblesas, me preferas renuncar nun mea projekto e quik departar de hike, kaze ke Tu ne fulminos me.”

“Ka fulminar tu? Tote kontree: me pregas tu eser tu ipsa kun Deo.”

“Bone, danko. Ka Tu esas la Deo di Abraham, Isaak e Jakob?”

“Ho, yes! Ma anke ta di Caesar, Pompeius e Craso.”

“Ka mem Ta di Emerson, Lake & Palmer?”, me jokis.

“Yes, same kam ta di Zamenhof, Beaufront e Couturat.”

Lore, e nur lore, me komencis konciar, ke Deo parolabis a me en Ido del unesma instanto, quon me nule remarkabis...

“Ka tu questionas tu pro quo me parolas en Ido?”, Lu dicis.
“Tu advokis me per Ido, ka ne? Do, me respondas a tu per Ido.”

“Ka vere? Do, se me advokabus Tu per la valenciana, ka Tu respondabus a me per la valenciana?”

“Au, nano, jo parle en valencià de categoria, xe!”, Deo klamis. (He, kerlo, me parolas ecelante en la valenciana, ve!).

(15)

Ante duror informar pri mea somito-renkontro kun Deo, me devas konfesar ke, quankam ol eventis pasable recente, me fidis a mea memor-kapableso nia tota konversado, do forsan me ne sempre reproduktos exakta vorti, ma me certe furnisos lia justa signifiko, adminime tal qual me intelektis ol. Tale, pri posibla erori od omisi en la textoj, on kulpez ne Deo, sed me.

“Ma... ube Tu lernis Ido?”, me questionis e quik repentis.

“En la sama skolo, ube tu lernis l’arameana e la latina, kande tu vizitis la spaco e la tempo di Jesu”, Deo respondis ironioze.

“Ho, yes, kompreneble! Pardonez a me! Se me ipsa, per apena pluaktivigo e profito di mea cerebro, sucesis komprenar e mem parolar ta lingui, quin me *nevre studiabis, Tu, Qua esas Deo... Ma... ka Tu konocas la Kompletan Gramatikon Detaloza?”

“Voluntez evitar questioni, qual ‘Ka Tu savas/konocas?’, ‘Ka Tu povas?’, nam me esas omno-savanta ed omno-povanta.”

“E humila”, me audacis.

“No, me ne esas humila. Me esas Deo.”

“Ya veo” (Me intelektas), me klamis en la hispana.

“Yes, anke Yaveo”, Deo jokis pri Sua nomo.

(16)

Subite, me ne savas pro quo, tre stranja ideo eniris mea kapo, e me ne povis evitar hezitar pri la prezenteso di Deo ipsa... Me ya previdabis, ke Lu es diferanta del Deo, Quan on 'vendabas' a ni, ma... ka tante diferanta? Ka me esas advere koram Deo?

Ne esis necesa, ke me tradukez a paroli mea timo e hezito, nam Deo lektis en mea mento e quik questionis:

“Quo eventas? Ka tu dubtas nun, ke me esas Deo?”

“Nu, komprenez me! Subite, tote ne-expektite, me pensis pri Satano, la granda trompero, qua esas anke povoza, ka ne? Do, me timas, ke Satano sucesabez plear Tua rolo por trompar me. Ed omno, quon me volas questionar Tu e demandar de Tu, es tante grava, ke me ne darfas riskar trompesar dal maligno... Voluntez pruvar a me, ke Tu ne esas Satano, me pregas!”

“Quankam me ne multe prizas kruci, me ya povas tolerar li”, dicitis Deo. “Facez kruco per tua indiko-fingri e montrez ol adsupre ed adinfre, omna-direcione...”

“Me certe agos tale, danko. Tamen, me bezonas ulo plusa: dicitis a me, se a Tu plez, ulo quon Satano nul-tempe dicitis!”

“Yen”, Deo respondis. “Arkianjelo Mikael esas plu bela, plu forta e plu inteligenta kam Satano, pro ke Deo omno-povanta ed eterna esas kun Mikael.”

“Aleluya!”, me klamis.

(17)

E lore, Deo dicis a me:

“E pri to, quon tu volas questionar me e demandar de me..., quo’ igas tu pensar, ke me revelos e donos a tu to, quon me ne revelis nek donis ad altra homi?”

“Nu, me serchis Tu totkordie e plenamente, e me ya sucesis trovar Tu e dialogar kun Tu, ka ne?”

“Certe”, Deo konsentis.

“Pluse, me esas bona kerlo, ka ne?”

“Ho, yes! Tre obstinema, ma bona kerlo, yes.”

“Ed ultre to, semblas a me esur konvenanta ed oportuna, ke Tu parolez a ni, homi dil 21ma yarcento, klare e diafane, nam omno, quon ni kredas savar pri Tu, es tro anciena e desklara.”

“Kad ulo plusa”, Deo questionis.

“E pluse, me esas Partakael (Deo kun Partaka), e do...”

Me ne povis finar la frazo, nam la voco di Deo men interrup-tis e men surprizis lor klamegar en la hispana, mem slangatre:

“¡Oye, tío! A mi no me vaciles, ¿eh? ¡‘Partaka’ y va que chuta!” (He, kerlo! Ne ludachez kun me! ‘Partaka’ e nulo plusa!).

“O mem plu bone”, Deo duris per Idolinguo. “Tu multe pri-zas ludar per nomi, ka ne? Do, me nomos tu Pako.”

“He! Pro quo Pako?”, me protestis.

“Tu savas pro quo Pako, Pako”, Deo insistis.

“Ma me ne nomesas Pako... Ta nomo esis nur acidento en mea recenta vivo...”

“Anke me esos acidento en tua vivo, Pako.”, Deo martelagis.
“Ka me nomez tu, vicee, per tua bapto-nomo familial?”

“No, danko! Nomez me Pako, se Tu volas lo, ma ta nomo nule fitas kun mea somito-renkontro kun Deo...”

“E quon tu volas, Pako? Kad Ezekiel, Daniel e Partakael?”

“Ha, no! Pepe, Manolo e Pako es multe plu bona”, me jokis.

(18)

Me durabis stacar sur la sama loko, sen apena movo... La voco di Deo esis karezanta mea oreli e, quankam ol sonis sat laute, me konvinkesis, ke nulu altra povus audar ol... Altralatere, quoniam omno surprizabis me dekomence, me ne ja povabis questionar Lu pro quo Lua voco es tante 'partakulara', nam, kredez me!, quale me dicis antee, la voco, quan Deo uzis, esus mea propra voco, ma tote netigita, sen irga-sorta despuraji... Me mem sentis plura-foye la bezono tushetar mea boko, por eser absolute certa, ke ne me ipsa esis parolanta vice Deo...

“Tua voco astonegas me, kara Deo, nam ol semblas a me esar mea propra voco”, me komentis. “Dum la bapto di Jesu en la fluvio Jordan, apertesis la megafonio dil cielo, e me povis tre klare askoltar, konjekteble, Tua voco, qua sonis a me quale ni supozas, ke ol advere esas... Pro quo Tu nun vocagas altre?”

“Pro ke, nun e hike, me parolas a tu, e nur a tu”, Lu respondis. “E pro ke tu, kom konciencisto, sempre askoltas ed obedias tua koncienco, qua fakte parolas a tu per tua propra voco.”

(19)

E lore, me questionis Deo:

“Do, se Tu esas la Deo di Abraham, Isaak e Jakob, ma anke Ta di Caesar, Pompeius e Craso, Ta di Emerson, Lake & Palmer, e Ta di Zamenhof, Beaufront e Couturat..., eska me devas intelektar, ke Tu esas la Deo di omni e l’unika Deo?”

“Yes, me esas”, Lu respondis.

“Tamen, multa homi ne kredas ye Deo”, me dicis.

“Multa homi asertas ne kredar, ma li kredas. Multa homi kredas ne kredar, ma li kredas”, Lu precizigis.

“Kad oportas kreder, ke omnu kredas?”, me questionis.

“E multa homi bezonas mortir por kreder”, Deo duris.

“He, Deo! Ka anke Tu uzas la kinesma infinitivo?”

“Ka ANKE ME?”, Lu dicis. “Ka semblas a tu, ke tua vorti venas de nihilo? Pluse, me devas avertar tu, ke me ne volas asteriski, kande mea paroli divenos vorti en tua skriptajo. Nul asterisko.”

“Ma..., pro quo?”, me esis kurioza.

“Pro ke mea parolo es parolo da Deo. Parolo da Deo.”

“Ni laudas Tu, Siniro!”, me klamis tote spontane.

“E pro ke mea parolo es La Lego”, Lu adjuntis.

“Ho! Ta frazo memorigas da me famoza kansono mexikiana... Ma, ultre to, yes, me certe respektos La Lego di Deo.”

(20)

Lore, me audis pasar un plusa treno rapidega, ma me ne turnis la kapo e duris babilar kun Deo...

“Ka Jesu di Nazaret es advere Tua filio?”, me questionis.

“Yes, kompreneble! Ma anke tu esas mea filio, Pako.”

“Ho, yes! Jesukristo e Pakokristo”, me jokus. “Yen ke Jesu naskis en Betlehem (Judea) e Pako naskis en l’urbo València (Valencia-lando). Ka do Jesu es mea frato?”

“Yes, il esas tua frato, ma tu ne ja komprenis”, Deo respondis. “Tu, same kam Jesu, esas parto di Deo, e do vi esas Deuni.”

“Ka Deuni? E quale’ interdiferas Deuni e Deo?”, me questionis.

“Deo es la toteso, qua vivigas la Deuni, e la Deuni esas gravega parto di Deo, qua fakte vivigas Deo.”

“Ma, ta-kaze..., eska ni omna, homi, esas Deuni?”

“Yes, vi omna, homi, esas Deuni. Vi kreesis por eser Dei... Vi havas omno necesa por eser Dei, ma anke omno necesa por ne pover facile sucesar, yen pro quo vi duras restar multe plu proxima a simio, kam a Deo...”

“Ka do veresas, ke ni apen profitas la kapableso dil cerebro?”

“Ho, yes, ne-dicinde! Ma ne nur to: vi preske tote ignoras la ne-kareebla kapableso ed inteligenteso dil kordio”, Deo dicitis.

(21)

Quoniam me restabis stacanta e senmova dum kelka minuti, me komencis pazetar e regardar itere omno cirkum me... Me sentis me tre komfortoza e tote libera dum durar nia dialogo:

“Nu, quankam me ya vidas Tu e sentas Tu omna-loke de hike, me devas questionar Tu, kad, ultre to, Tu esas anke la olda viro blanka-hara e tondro-voca, pri Qua ni omna informesas...”

“Ka viro? No, me ne esas viro”, Lu respondis.

“Tamen, segun la Santa Biblio...” me komencis argumentar.

“Ne multe parlez a me pri la Biblio, nam me redeskas”, Deo men interruptis.

“He! Ka tu ‘parlas’, Deo?”

“Yes, me parlas e parolas... Kad ula problemo, Pako?”

“Nula problemo. Ka do Tu esas muliero?” me questionis.

“Ka muliero? No, me ne esas muliero”, Lu respondis.

“Ho, Deo! Ka Tu esas ne-binara homo?”, me probis.

“Me esas nek viro, nek muliero, nek ne-binara homo, nam, fakte, me ne esas homo... Me ne mem esas ulu, sed ulo.”

“Kad ulo? Quon exakte Tu volas dicar?”

“Me esas energio.... E me esas La Lumo”, Lu respondis.

“Ha, tre bona, Deo! Nun me povas intelektar pro quo Tu esas sempre ibe... Energio ne kreesas, nek destruktetas, sed nur transformetas”, me konkluzis.

“Disipez nula energio, profitez ol!”, Deo adjuntis oportune.

(22)

“Me esas kurioza saveskar pro quo Tu redeskas, se on multe parolas a Tu pri la Biblio... Quon to signifikas? Ka Tu redeskas pro Tua, ni dicez, iracoza agi skriptita en la Biblio e maxim aparte en l’Anciena Testamento? Ka Tu shamas prie?”

“Me shamas e redeskas ne pro to, quon me agis, sed pro to, quon la Biblio asertas, ke me agis”, Lu respondis.

“Ka la Biblio ne esas parolo da Deo”, me questionis.

“No, la Biblio es parolo da homo, e nur mento homal povas kredar e kredigar, ke Deo agus tante iracoze e senkomplate, quaze Deo esus vulgaracha e kriminoza homo”, Lu dicis.

“Ka do Tu ne esas iracema?”, me questionis.

“Nule iracema. Se me esus iracema, me ne esus Deo.”

“Ma me sempre lektis ed audis pri la iraco di Deo...”

“Ho, yes, bela rakontajo!”, Lu adjuntis.

“Tamen, segun l’Anciena Testamento, Tu ocidis amaso de homi, pro ke li preferis adorar ora bov-yuno kam Deo...”

“Yen tre bona exemplo!”, Deo klamis. “Me savigas da Mose e dal populo, ke oportas respektar ed obediar mea Dek Imperi, inter qui ‘Ne ocidez!’... E lore, yen ke me ipsa montras la justa voyo e, kun granda koheremeso, ocidas amaso de homi pro to, ke li preferas adorar bov-yuno kam Deo... Plusa rakontajo, ve! Me tre bone konocas, komprenas e toleras la febleso homal... E me ne esas ocidera... Nek iracema, nek ocidera.”

(23)

“E quon Tu dicas a me pri l’epizodo dil Babel-turmo, qua montras Tu kom Deo, Qua semblas jaluzeskar pro la bonega interkompreno dil homi, qui lore havabus nur un linguo?”, me questionis Lu.

“Bela rakontajo ancor-foye!”, Deo klamis. “Ka me jaluzeskus pro kompatinda homi, qui probus konstruktar turmo atingunta la cielo e Deo ipsa? Ka me timus la suceso di lia fola projekto? Ulte to, Deo ne eroras: se me donabus a li nur un linguo, qua esus komun a li omna, me ne mem disdialektizabus oI... Ka tu preferus parlar ta supozata Terlinguo kam Idolinguo?”

“Nu, me preferas, ke singla popolo havez, e povez konservar, sua propra linguo, e ke esez komuna Terlinguo”, me respondis.

“E se me dicas a tu, ke ta unesma komun Terlinguo esis sorto di Volapük...?”, Deo semblis jokar.

“Ho! Lore, konsiderante ke Deo ne eroras, me pregus por ke Terlinguo, adminime, evolucionabez de Volapük ad Idolinguo”, me opinionis. “Tamen, me ne oblivias ke, segun aserto, la helpo-linguo da Schleyer naskabus de Deal inspireso, do...”

“Bela rakontajo! Anke Schleyer esis bona rakontero”, Lu dicis.

“Pardonez, Deo! Kad esas ulo vera ed autentika en la Biblo?”

“Yes, Pako: la titulo dil verko”, Lu respondis.

“Ka forsan Tu jokas od exajeras?”, me questionis.

“Yes, kelkete... Quankam mem la Nova Testamento es tro anciena, ol kontenas ne nur rakontaji, sed anke bela veraji.”

(24)

“Me devas konfesar, kara Deo, ke me nul-tempe imaginabus, ke Tu havas humuro-senso, e ke Tu povas mem jokar ed esar ironioza. On kredigis da ni, ke Tu esas tre serioza e severa...”

“Ho, Pako! Kad itere?”, Lu respondis. “Quale me dicis a tu pri tua vorti ed idei, tale anke me dicis a tu pri to: ka tu kredas, ke tua humuro-senso venas de nihilo? Ka de simio?”

“Nu, Tu same asertis, ke me esas tre obstinema... Ka do me devas konjektar, ke mea obstinemeso anke venas nek de nihilo, nek de simio?”, me audacis.

“Ha, no, amiko! Ta-kaze, tua obstinemeso venas de simio. Me ne esas obstinema: me esas Deo.”

“Ka Tu odias ulu od ulo”, me questionis.

“Me nule odias. Se me odius, me ne esus Deo.”

“Ka Tu ne mem odias Satano?”

“No, me ne odias lu. Me mem amas lu”, Deo dicis.

“Ho, yes! On asertas, ke on odias nur sua superiori e sua egali, ma ne sua inferiori, ka ne? Tamen, Tu jus komunikis ne nur ne desprizar Satano, sed mem amar lu. Quale’ to posiblesas?”

“Satano reprezentas lo mala, e lo mala esas necesa apud lo bona. Se ne existus lo mala, lo bona havus nula valoro, nam, fakte, on tote ne savus quo esas lo bona”, Lu respondis.

(25)

Quankam me duris vidar nulu, nek proxime, nek lontane, subite, me pensis pri l' posiblaĵo, ke ulu povus vidar me, e mem regardar me per bilorno, dum ke me esis parolanta kun Deo... Se yes, nun-epoke, nulu pensus pri perturbito, qua parolas sole, sed, maxim probable, pri ulu babilanta kun altru per posh-telefonilo, mem se ol ne videblasas...

E lore, yen ke Deo eniris mea pensuyo e komentis ironioze:

“Nule sciez, Pako! Nulu observas tu, nam tu ipsa divenis tam ne-videbla, kam tua ne-videbla posh-telefonilo.”

Ta-instante, me tre klare audis ulo aparte surprizanta, quon me ja remarkabis adminime un-foye antee dum nia babilado: sorto di karakteriziva ondo maral atingis la plaĵo di mea oreli, ma to ya esis fenomeno advere stranja, nam la litoro situesas ne tante desfora, por ke l' mar-ondaro povez audesar...

“Quo to esas, Deo? Me jus audis sorto di mar-ondo atinganta plaĵo, e ton me ja remarkabis antee, adminime un-foye.”

“Plu tarde tu ipsa konjektos ed intelektos”, Lu respondis.

“E pro quo Tu dicis, ke me divenis ne-videbla?”

“Pro ke me agis por ke tu divenez ne-videbla. Tote ne-videbla. Nulu povas vidar tu. Ed ultre to, nulu proximeskos ad-hike.”

(26)

“Hodie esas saturdio. Quo esas por Tu saturdio, kara Deo?”

“Saturdio es la seman-dio, qua posiras venerdio e preiras sundio”, Lu dicis.

“Ka nulo plusa? Ka saturdio ne esas por Tu la repozo-dio?”

“Me havas nula repozo-dio, nam me ne bezonas ol.”

“Tamen, ol es la santa repozo-dio dil hebrei”, me komentis.

“Ho, yes! Ma yen ke altra populi repozas jovdie, venerdie, sundie od irg-altra-die... Lo grava e konvenanta es, ke homi repozez e festez, adminime, un dio po semano, ne tante importas ka saturdio...”, Deo respondis.

“Ma la popolo hebreja es la popolo di Deo, ka ne?”

“Ol es popolo di Deo, ma ne la popolo di Deo... Ne plue kam irg altra popolo dil mondo...”

“Ka Tu ne selektis la popolo hebreja kom Tua propra popolo?”

“Me pregas, Pako!”, Lu klamis. “Ka semblas a tu, ke Deo esas stulto, qua montrus prefero pri certena popolo? Me ja dicis lo dekomence: me esas Deo al tota homaro. Nula prefero.”

“Tamen, segun la Biblio...”, me komencis.

“Kad itere, Pako? Bela rakontajo!”, Deo men interruptis. “Ne multe parlez a me pri la Biblio, nam me redeskas! Ka tu ne ja komprenas pro quo me redeskas? Deo es Deo, ne homo!”

“E quon do pri l’ popolo hebreja?”, me questionis.

“On amez ol e respektez ol, same kam irg altra popolo dil planeto. Nek plue, nek mine”, Lu respondis.

(27)

Dum ke duris nia dialogo, anke duris pasar, amba-sinse e ye singla 10 o 15 minuti, treni rapidega, sempre dorse di me...

E yen ke l' frazo 'Deo es Deo, ne homo!', retroportis me a temo, quan ni traktabis, ma kelke surfacale. Me bezonis pluso:

"Restis a me klara, kara Deo, ke Tu ne esas homo, e ke Tu esas energio, e ke Tu esas La Lumo... Ma me konjektas ke, quoniam Tu esas omno-povanta, Tu ya povus adoptar homo-formo, e forsan Tu ja montris Tu tale ula-foye, ka ne?"

"Yes, forsan", Lu respondis koncize ed enigmatoze. "Tamen, quale me ja dicis, me ne esas homo... Ka vi povas advere vidar me kom viro? Se yes, ka me havus peniso e testikuli? Ka me uzus li por sexuagar? Ka me onanius? Ka noktal spermo-likaji? Ulte to, ka me manjus e drinkus? Ka me urinifus e fekifus? Ka me havus vesti, quin me netigus o netigigus? Ka me dormus e vekus? Ka me esus alta o basa, magra o grosa? Ka me bezonus lavar me, dushar me, pektar me, parfumizar me...? Ka me esus homo blanka? Ka negra homo? Ka...?"

"E tamen, quoniam Tu esas omno-savanto, Tu certe savas ke, che TV3 (Televiziono di Katalunia), existas humor-programo, ube Tu reprezentesas kom la klasika oldulo blanka-hara e tondro-voca, qua, pluse, esas arjentino havanta fort achento arjentina, e qua esas mem granda fanatiko dil futbal-esquado 'Boca Juniors'... E to omna, ante ke arjentino divenis Papo..."

"Ho, yes! Tre amuzanta. Advere tre amuzanta", Deo aprobis.

(28)

“Pardonez a me, kara Deo, ma me devas questionar ulo, nam, kontree, on certe ocidos me, ed on ne darfas ocidar, ka ne?”

“Me savas quon tu volas questionar, ma questioneez!”, Lu dicitis.

“Qui ni esas? Quo ni esas?”

“Vi esas Deuni, parti di Deo, energio, lumo, spirito, anmo e karno.”

“De ube ni venas, kande ni naskas?”

“Vi venas de Deo, de La Lumo.”

“Ad ube ni iras, kande ni mortas?”

“Vi retrovenas a La Lumo, ube ni omna esas ensemble.”

“Qua es nia skopo hike, sur ica planeto?”

“Vi esas hike por augmentar via personal lumozeso.”

“E se on ne sucesas augmentar ol, quo?”

“Nula problemo! Nexta-foye!”

“E se on parsucesas augmentar ol, quo?”

“On retrovenas a La Lumo, ma ne plus adsur Tero.”

“Nu, maxim probable me ipsa ne ja esas suficante lumoza, nam, quale Tu ya savas, me nutras me, tempope, per lumo ed energio dil stradi-lanternaro, quankam tote senvole.”

“Tu ya nutris tu tale, ma tu ne plus bezonas tal energio, nam, nun-tempe, tu funcionas per energio sunal... Ma, ne-dicinde, la lumozeso, quan me aludas, obtenesas altra-maniere, ve!”

“Quo esas pos la morto?”

“Pos la morto, ed ante ol, esas vivo.”

“Ma multa homi kredas, ke esas absolute nulo pos la morto.”

“Se vi kapablesas atencar ed admirar la ne-kredebla marveli, qui montras a vi la vivo, pro quo pensar, ke esas nulo plusa? Pro

quo ne kredar ke, pos la morto, esas ulo mem plu grava?”

“Kad existas Paradizo ed inferno?”, me questionis.

“Nule suciez prie! Oportas nur eser benigna a sua kunhomi ed a su ipsa, e ke on respektet admaxime la tota naturo.”

“Parenteze: kad ovo o hanino? Quo esis unesme?”, me jokis.

“Hanino”, Deo quik respondis.

(29)

Subite, me sentis ke, forsan, me esis furtanta tro multa tempo de Deo, e lore me dicis a Lu:

“Me prizegas dialogar kun Tu, ma me ne savas ka Tu disponas plusa tempo por me, nam, maxim probable, Tu volas atencar e helpar altra homi altra-loke, ka ne?”

“Me disponas la tota tempo dil mondo por tu”, Deo respondis. “Me esas hike, ma anke ibe e trans ibe... Ne obliviez, ke me esas omna-loke, e ke me povas agar sam-tempe plura-loke.”

“Ho, yes, kompreneble! Danko pro Tua tempo e Tua helpo!”, me klamis ante questionar:

“Ka ni amez Tu super omna kozi, e ni amez nia kunhomi quale ni amas ni ipsa?”

“Fakte, me ne bezonas amo. Nek amo, nek granda sakrifi-ki. Amon bezonas homi. E me amas vi omna, do vi amez l’uni l’altri, quale me vin amas... E pri to, ke on amez sua kunhomi quale on amas su ipsa, la problemo es ke multa homi ne amas su ipsa suficante, do li anke ne sukcesas amar sat multe sua kunhomi... Vi amez vi ipsa ed amez via kunhomi!”

“Ka me amas me ipsa e mea kunhomi, Deo?”

“Ho, Pako! Tu certe amegas tu ipsa! E pri tua kunhomi, tu ya amas li, ma nul-kaze tam multe kam tu amas tu, ve!”

“Ka do me devus amegar la homaro?”

“Yes, Pako, yes... A tu korespondas amegar tua kunhomi, quale tu amegas tu ipsa. Nek plue, nek mine.”

(30)

“On sempre dicis a ni, ke kirko esas la domo di Deo, e ke, che Deo, oportas agar aparte respektoze... Exemple, dum mea puereso, lor sidar, on kelkafoye demandis de me deskrucumar mea gambi, e me, qua ta-tempe ja esis rezonema, obediis, ma pensis ke, se Deo esus che me, me permisus a Lu sidar segunvole, mem krucumanta Lua gambi...”

“Nu, mea hemo esas irga-loke, ube me esas, e me ya esas omna-loke; do, por kontaktar me, on koaktesas enirar nula kirko... Kande ulu parlas a me de lo maxim profunda di sua kordio, me askoltas lu e mem respondas a lu ul-maniere, quankam on ne sempre sukcesas remarkar me... Ka tu bezonis enirar kirko por obtener mem dialogar kun me?”

“Forsan mea kazo es partakular, ka ne? Quale Tu tre bone savas, me baptesis an la santaquuyo di Santa Vincento dil kirko di Santa Stefano en l’urbo València, e yen ke ilta asertis, ke nula infanto baptita ibe mortos accidente... Altra-latere, dum ke me evis inter 7 e 14 yari, me faliis nur paro de mesi obliganta, e to pro ulo maxim justifikinda, quon me ne memoras nun... E pluse, aparte spektaklatra esis kompletigar ‘La Non Unesma Venerdii di Monato’, se me ne obliviabas olua justa nomo... Ho, yes! Yen ke, singla unesma venerdio di non monati inter-sequanta, me sucesis konfesar e komuniar, e tale me ganis ne mortor en peko... Tamen, me ne povas obliviar ke, por kompletigar la lasta ed ultima venerdio, ni mustis subisar aparta difikultaji, nam me esis somer-juanta kun mea familio en fora vilajeto, *kuya paroko esis absenta tadie til 23 kloki... E lore, mem tale, mea genitori povis konvinkar lu apertar la kirko nur por me e por mea salveso... Aleluya!”

(31)

He, lekteri! Nun, pos ke me rimemoris mea experienco pri krucumar e deskrucumor la gambi en katolika kirko, yen ke venis en mea mento ulo kelke simila, quo eventis a me dum mea olima seĝorno 2- o 3-dia che 'Harmandir Sahib' (Orea Templo) en l'urbo Amritsar (India), tre proxim Pakistan... Ibe, le Sikh invitas omnu manjar e dormar en la templo tote gratuite... Ed ibe, dum mea unesma jorno, me esis babilanta kun yuna Sikh, apud la granda lago, kande, subite, ulu proximeskis a ni, e per sorto di vergeto frapetis mea gambi, por ke me desextensez li, nam, segun semblo, me esis sidanta surpavimente tro felice e komfortoze, quon, me konjektis, ne permisas lia regularo... Me atencigesis adminime paro de foyi dal vergetiero, nam me ne tote komprenis quon exakte il demandis de me, ecepte ke me desextensez la gambi e sidez deskomfortoze... Nu, kun helpeto dil yuna Sikh, me tandem intelektis quale sidar Sikh-mente surpavimente...

Ed ibe, precize ibe, es ube produktosis anekdoteto, quan me ja raportis ula-foye ula-loke... Yen ke, dum ke me esis babilanta kun ta yunulo Sikh, subite, il dicis a me, ke me parolas sat bone la panjaba linguo, e to semblis a me advere stranja, nam me studiabis la hinda, quan me esis uzanta, ma ne la panjaba, do me konjektis, ke amba lingui esas simila ed interkomprenebla.

Dum mea tempo en la Orea Templo, me dormis en chambrego kun plura stranjeri, singlu en sua dormo-sako... E, se me juste memoras, me drinkis nulo altra kam aquo, e manjis nulo altra kam pano, rizo e lensi, sive dimeze, sive vespere, quankam, maxim probable, esis anke teo e lakto por dejunetar; irgakaze, nula plendo, sed tote kontree: me certe juis mea seĝorno ibe.

Ka plus anekdoteto? Lor vehar per treno ad Amritsar, me sideskis en vagon-fako kun sep plusa homi, li omna indiani...

Dum la sat longa voyajo, li omna manjis ulo, sive portita da li, sive komprita survoye trafenestre... E quankam me ne kustumas manjar dum ke me vehas, me ne povis evitar subridar lor pensar, ke me esas en India, e ke hike omnu manjis ecepte me... Lore, plu tarde, yen ke yunulo Sikh aparis en nia vagon-fako e quik ofris a ni banani donacaje...

“Ne refuzez ol, me pregas!”, il dicis a me.

E me dankis lu, aceptis la banano e manjis ol. Bon apetito!

(32)

Mea somito-renkontro kun Deo duris senpauze.

“Kara, Deo: me projetabis questionar Tu pri sat multa temi relatanta la Biblio, ma, segun semblo, me mustos renuncar, nam, konjektite, Tu respondus a me per nura ‘bela rakontajo’, ka ne? Do, regretinde, restos che me amaso de questiononi...”

“Ta-kaze, voluntez dicar a me, adminime, quo esas to tante grava, quon tu questionus me pri la Biblio”, Lu invitis.

“Me prizus saveskar ka nia unesma familio, nome Adam, Eva e lia gefilii koitis inter su por durigar la homa speco, se veresas ke, lore, esis nulu altra en la mondo... Se yes, to explikus pro quo ni omna, homi, esas mi-stulta...”

“E quon plusa?”, Deo dicis.

“Ta, qua tentis Eva, esis ne serpento, sed la maxim bela kreuro dil Edeno; tamen, on sempre montras arboro e serpento, e me ya prizus vidar ta belega tentero, ante ke lu divenis serpento.”

“E quon plusa?”, Deo iteris.

“Me questionabus Tu pri Sodoma e Gomorra, pri l’archo di Noah, pri l’ekiro dal popolo hebrea de Egiptia ed omno relate to, quon li subisis, til ke li atingis Promisitia...”

“E quon plusa?”, Deo duris monotone.

“E multo plusa, ne nur pri l’Anciena Testamento, sed anke pri olta Nova”, me adjuntis.

“Ka tu advere kredas, ke me ipsa responsas pri to, quon olim onu skriptis en la Biblio?”

“No, me sincere ne kredas lo.”

“Do, quon me respondez a tu pri l’ tot afero?”

“Ka ‘bela rakontajo’?”, me konjektis e probis.

“Exakte, Pako! Bela rakontajo!”

(33)

“Oke, Deo! Do, se ne pri la Biblio, ni parolez pri ulo altra! Ka Tu babilus kun me pri sexuo?”

“Ka pri sexuo? Ho, yes, kompreneble! Kun plezuro!”, Lu dicis.

“Kad on darfis sexuagar e koitar nur por riproduktar su?”

“Ho, no! Via sexuo es por juar ol, ne por sufrar ol... Tua penis ne esas puniso, Pako! Do, vi juez segun-vole e tote libere!”

“Me lektis, ke l’ delfini, qui esas tre inteligenta, sexuagas e kopulacas por plezuro, kande li deziras lo... Quoniam delfini ne esas religiema, yen ke nulu kondamnis li kom pekeri...”

“E anke me ne kondamnas li, nek kondamnas vi por sexuagar ed experiencar plezuro...”

“Ka to inkluzas masturbar?”, me questionis.

“Yes, ne-dicinde! Masturbar es ulo absolute natural...”

“E quo, se ti qui koitas esas paro de viri?”, me audacis.

“Nula problemo! Se li amoras l’ unu l’ altru...”, Deo respondis.

“E se li ne interamoras, sed agas nur por plezuro?”

“Nula problemo! Li agez por plezuro! Por to esas sexuo.”

“E se ti, qui sexuagas, esas du mulieri... Lo sama, ka ne?”

“Lo sama, yes... Pro quo ne? Se li deziras lo, li juez!”

“E se plura homi volas sexuagar e koitar ensemble?”

“Nula problemo, se li esas adulti ed interkonsentas prie.”

“Me do konjektas, ke l’ kindaro reprezentas la limito, ka ne?”

“Yes, komprenende! Omnu juez sua sexuo, ma on respektez la kindaro e ti qui, irga-motive, preferas ne sexuagar”, Deo dicis.

“Kad omno relatanta sexuo ne esas peko, qua povas duktar ni aden l’ inferno, ube esos la plorado e la dento-krakado?”

“Vi juez via sexuo e serchez altra-loke la vera peko, Pako!”

(34)

“E quon Tu dicas a me pri la familio? Ka ni devas respektar ed aceptar ulo altra kam la familio tradicional, nome patro, matro e filii, sive genitita, sive adoptita? Ka du homeosexuali darfes mariajesar o kunvivar? Ka li darfes adoptar kindi?”

“Yes, ne-dicinde!”, Deo respondis. “Ka homeosexuali havas min amo-kapableso kam heterosexuali? Ka ne esas sat multa kindi senparenso en la mondo, qui bezonas adoptesar, amesar, protektesar ed edukesar da ulu? Omna kindi meritas havar e juar parenso, ne tante importas ka heterosexual, bisexual, homeosexual o sensexua.”

“Ka *parenso, o parensi? Ka familio mem unparenso?”

“Kindi bezonas parenso o parensi, sive genitora, sive adoptinta”, Lu pluklarigis. “E dop la formo ‘parenso’, on expektes irgo: viro e muliero, du viri, du mulieri, edc. Fakte, me dicas du o mem plusa parenso, quo anke posiblesas, nam, same kam esas familii unparenso, esos familii triparenso.”

“Ma quale’ interdiferas genitoro e parenso?”, me questionis.

“Pro quo tu questionas me to, quon tu ja savas, Pako? Yen ke genitori genitas, dum ke parenso povas esar genitori o ne... Esar parenso ne prezupozas esar paro heterosexual, nek esar paro genitora, ma anke ne ekkluzas lo... Altra-vorte: la formo ‘parenso’ esez plu larja e komuna, kam la formo ‘genitoro’, qua inkluzas ta ge- ne plus bezonata, ecepte por precizigar, e nur se advere necesa, ke aludesas ta, qua genitis ulu.”

(Parenteze: nun e hike, me devas ancor-foye exkuzar me, pro ke, forsan, me ne sukcesis riproduktar, absolute fidinde, l'exakta paroli, quin Deo dicis a me; tamen, me certe skriptis to, quon me intelektis. Me nule hezitas prie).

(35)

Lore me sentis, ke mea dialogo kun Deo esas preske finonta, ma me ne volis renunciar durar questionar Lu pri irgo:

“Pardonez, Deo! De sempre, me audis homi insultegar Tu per fekifar adsur Tua Santa Nomo... Ka Tu advere ne iraceskas? Ka Tu ne furieskas? Ka Tu ne fulminus li?”

“¡Y duro con la fulminadera!” (Kad itere la fulminado?), Deo surprizis me per la hispana, ma per forta ed amuzant achen-to venezuelana-kolumbiana. “Me ne iraceskas e me fulminas nulu. Me esas Deo, ne homo”, Lu adjuntis.

“Ka do me ipsa povus insultegar Tu, nun e hike, e Tu nule reaktus kontre me?”

“Probez, Pako! Probez, e tu ipsa experiencos quo eventas!”

“Ha, no, Deo! Me havas nula motivo por desrespektar Tu ed insultar Tu, sed tote kontree: omno hike harmonias kun Tu. Ed ultre to, me sentas esar felica e fortuneza, e me preferas ne riskar mea spiritual trezoro. Tua Santa Nomo benedikesez!”

“Bone, Pako! Kad ulu plusa, quon tu pensabis questionar me? Ho, yes! Deo ne responsas pri irgo, mala o bona, quo eventas en la planeto Tero: vi, homi, responsas prie... E yes, esas apud vi, ni dicez, anjelo protektera, qua helpas vi trairar la vivo-voyo e selektar lo maxim bona por vi... Oportas askoltar la kordio!”

“Ka me havas anjelo protektera, Deo? Se yes..., qua lu es?”

“Tua santa matro es tua anjelo protektera, Pako.”

“Ha, mea matro! Me joyas! Kad ulu plusa esas kun me?”

“Yes, ma tu ipsa devas deskovrar lo.”

“Ho, qual misterio! Ni videz! Me sempre sentis, ke me juas forta protekto, e nun me questionas me e questionas Tu: qua esis

mea anjelo, kande mea matro ne ja transmondeskabis? Qua protektis me lore? Dicez a me, se a Tu plez!”

“Ka tu ne konjektas lo, Pako? Konjektez lo!”

“He!”, me klamis. “Ka forsan Tu ipsa protektis me?”

“Yes”, Lu agnoskis.

“E ka Tu ipsa duras esar kun me, apud mea santa matro?”

“Yes, me ipsa”, Lu revelis.

“Forsan ton Tu dicas ad omnu... Ka Tu ne jokas, Deo?”

“Nula joko, Pako! Ka me dialogas kun omnu?”

“Hura!”, me klamegis entuziasmoze. “Ka me ne dicis lo? Partakael: Deo kun Partaka.”

“Yes, obstinemo, yes: Deo kun Partaka”, Lu konsentis.

(36)

Lore, un plusa treno rapidega pasis, e me koncieskis ne savar quanta treni pasabis entote, nek quanta tempo pasabis del komenco di mea babilado kun Deo... Ka 30 minuti? Ka 45? Me povis nur supozar lo, nam me portis kun me nek horlojeto, nek posh-telefonilo; tamen, malgre tante glorioza dialogo kun Deo, mea stomako komencabis grondar e protestar dejun-avide...

“Kara Deo: me volunte restus eterne konversanta kun Tu, ma, quoniam esas tante multa temi traktenda, me prizus saveskar ka Tu aceptos me future, por ke ni povez durar nia parolado.”

“Yes, Pako, ma ne balde!”

“Ka ne balde? Quande, do?”, me esis kurioza.

“Quande? Kande eventabos lo eventenda”, Deo respondis.

“Ka lo eventenda? E quo to esas?”

“Ulo maxim grava, quo mustas eventar.”

“E quande to eventos?”, me insistis.

“Ne balde, Pako, ne balde”, Lu duris enigmatoze.

“Ho, Deo! Qual misterio! Me komprenas nulo!”

“Nule suciez, nam tu tre balde komprenos omno.”

“Oke, Deo! Do, quoniam Tu dicas a me ke, quankam ne balde, me itere povos kontaktar Tu e dialogar kun Tu, me demandas de Tu, tote respektoze, permiso por finir nia unesma kontakto ed *adear ni til nexta e ne balda okazono...”

“Ka tua stomako grondas, Pako? Ne obliviez, ke ne nur per pano su nutras homo”, Deo dicis ironioze.

“Ho, yes, me savas lo, ma, semblas a me, ke me ne sucesus subsistar per nura nutrivo spirital, do amba pani bonvenez! E yes, mea stomako komencas informar me, ke oportas atencar anke mea korpo montarana, yen pro quo me pregas Tu permiser

a me irar dejunar che me, nam hungro e varmeso ensemble povus esvanar me.”

“Kad esvanar tu, Pako? Me ne kredas lo, nam, dum tua sata voyaji tra l’ mondo, tu certe kustumeskis dominacar e vinkar tua hungro... To ya eventis amaso de foyi... Do, anke nun e hike, tu ajornez tua deziro manjar! Ni ne ja finis, Pako.”

(37)

“E nun, voluntez atencar admaxime to, quon me dicos a tu, nam a tu me revelos ulo maxim grava, quon tu darfas revelar a nulu”, Deo savigis da me.

“Ma pro quo me ne darfas revelar al mondo ulo tante grava? Pro quo me mustas askoltar ulo, quon me devas tacar e celar? Quoniam Tu ne ja savigis da me ta revelajo, eska me darfas, adminime, renuncar askoltar ol?”, me audacis.

“No, Pako, no; tu nule darfas renuncar askoltar lo revelenda, pro ke tu ipsas certe pleos importanta rolo relatanta.”

“Ka me? Ma pro quo me? Me volas vivar quiete e pacoze.”

“Pro quo tu, Pako? Pro ke ta, qua serchas me, trovas me.”

Lore, me komencis pensar pri revelaji dal Santa Virgino, kom exemplo olti di Fatima (Portugal), e me questionis Deo:

“Ka do me darfas revelar la revelajo nur al papo?”

“A nulu, Pako, a nulu... E maxim aparte a nula ekleziestro!”

“Do, bone”, me rezignis. “Agez pri me segun Tua volo! Mea oreli prontesas paratencar ed askoltar Tua revelajo.”

“Prontigez ne tua oreli, sed tua cerebro e tua kordio, nam me komunikos kun tu, ca-kaze, nur telepatiale.”

Me pensis:

“Ka telepatiale? Ho! Ka me kaptos la komunikajo?”

E Lu respondis a me per telepatio:

“Ho, yes, tu ya kaptos ol.”

“Do, kurajo ed adavane, Deo! Revelez a me lo revelenda!”

(38)

La telepatial revelajo, quan Deo transmisis a me, esis kurta e klara. Tre klara. Tamen, malgre olua koncizeso, yen ke olua klareso e graveso igis mea korpo fremisar de haro til haluxo, quo semblis a me eternigar la revelajo, certe deslonga...

“Ka nulo plusa, kara Deo?”, me questionis laute.

“Nulo plusa, Pako”, Lu respondis anke laute.

“Tu revelabas a me omno eventonta, ma Tu ne dicis a me quande to eventos... E Tu anke tacis mea pria komiso, quan me ya ne mem povas imaginar... Quon me agez e quande?”

“Nule suciez, Pako! Tu certe saveskos quande, kande komencos eventar to, quon me revelis a tu... E lore, e nur lore, tu savos quale agar prie...”

“Me timas esor ne-kapabla agar saje e kuraje pri to omna, nam me ne esas Deo, sed simpla homo fragila e limitizita...”

“Nule timez, kara Pako, nam me esas ed esos kun tu...”

“Ho, yes! Deo kun Partaka! Partakael kavalkas itere, ka ne? Tamen, me ne povas evitar timar ulo mala, nam, forsan, me kru-cagesos, mem esante Tu favoroz a me... Deo, me pregas: forigez de me ta komiso!”

“Ne esez poltrona ed indolenta, Pako! Kad ulo advere tun pavorigas, mem kun la protektado da Deo? E no, me sendos tu ne a kruco, sed ad ulo altra tre diferanta.”

“Ka tre diferanta, ma same doloriganta?”, me questionis.

“Ho, Pako, cesez pensar pri Jesu! Tu ya pleos altra rolo.”

“Do, me ne esos Pakokristo, sed nur Partakael, ka ne?”

“Yes, ma remarkez, amiko Pako, ke Partakael povus divenar arkianjelo, profeto, brava homo voyajanta tra l’ tempo...”

“Nu, to sincere nule men quietigas, ma yen ke me esas nur argilo en Tua Deal Manui, do Tua volo esez e ne olta mea!”

“He, Pako! Tu itere Jesukristeskas... Retrovenez a tu ipsa!”

“Ho, yes, ma Tua revelajo multe men impresis e timidigis!”

(39)

“E nun, se tu deziras lo, tu darfas departar por dejunar”, Deo dicitis a me. “Omno komunikenda nun, nun komunikesis.”

“Tamen, me ne plus hungras, nam lo revelita da Tu klozigis mea stomako e desaparigis mea hungro.”

“Oke, Pako! Tu certe havas ulo plusa komentinda, ka ne?”

“Yes ya, kara Deo! Me totkordie volas dankar Tu pro posibligar ica bela ed interesiva babilado inter Tu e me. Danko, Deo!”

“Tre dankinda!”, Lu respondis ironioze.

“Altra-latere, me esas kurioza saveskar pro quo, antee, Tu dicitis a me, ke pro quo me pensas, ke Tu revelos a me to, quon Tu ne revelis ad altra homi, e tamen, Tu ya informis me pri amaso de kozi, e pluse, Tu komunikis a me grava e sekreta revelajo.”

Lore, me klare audis ankor-foye ta sorto di karakteriziva mar-ondi, qui atingas plajo... Ma Deo ne respondis...

“Ka Tu ne respondas, Deo?”

Plusa sono di mar-ondi anplaja eniris mea oreli kom nura respondo. E lore, yen ke semblis a me intelektar la fenomeno:

“He, Deo! Ka to, quon me audis dum ke Tu tacis, es Tua rido? Ka Tu ridas pro irgo, quon me dicitis, o mem pri me ipsa?”

“Yes, Pako, yes! Tu tandem konjektis lo: yen mea rido...”

“Ho, qual originalajo!”, me klamis. “Tu ya parlas a me per mea propra voco, quankam tote netigita, perfektigita, Dealigita... Tamen, me nule ridas mar-ondo-anplaje, sed plu homale... Ma, ultre to, voluntez savigar da me pro quo Tu tante ridas nun...”

“Ka tu ne divinas lo?”, Lu men defis. “Divinez o konjektez quon tua lekteri opinionos pri ta “Somito-renkontro kun Deo!”

“Ka ‘Bela rakontajo’?”, me probis divinar.

“Exakte, Pako, exakte: ‘Bela rakontajo’. Nulu kredos tu.”

Plusa sono di mar-ondi atingis la plajo di mea oreli...

“E tamen, Tu e me savas ke...”

“Ho, yes, tu e me savas ke..., ma...”, Lu konsentis. “Irgakaze, quankam on ne kredos tu, forsan on parlos ula-die pri la Deo da Partaka, quale on parlas presente pri la Deo da Spinoza...”

E me povis audar e juar, mem ankorofoye, la rido da Deo...

“Do, se nulu kredos me, pro quo me ne darfas revelar al mondo Tua gravega e sekreta revelajo?”, me questionis.

“Pro ke ol es tote altra afero, e pro ke ol es inter nur tu e me.”

Me komprenis, ke arivabas la tempo finar nia dialogo ed adear:

“Omno en ordino! Til nexta komuniko! Adeo, Deo!”

“Adeo, Pako!”

(40)

Jus pos ke Deo dicis Sua lasta ed ultima paroli, yen ke me sentis, ke l' temperaturo subite diminutis ta 2 o 3 gradi, quin ol antee augmentabis, jus pos ke Lu komencabis parolar...

Me regardis ankor-foye omno cirkum me: avane, la ne tro fora monto, kuya somiton me previdabis kom unesma alternativo, por ke nia somito-renkontro esez mem plu somita, se posibla; tamen, me bezonos nul alternativo, nam me ja sucesabas... Addextre, me kontemplan itere ta plusa monti, qui memorigas da me la piramidi di Gizeh, nome Keops, Kefren e Micerinos... La blua cielo, la klara e varmiganta suno, la vicina agri, la fer-voyi e la supera kablaro, la metal voyo-barilo...

Me duris vidar e sentar Deo omna-loke, quankam Lua dialoganta voco desaparabis e ne retrovenos a me, forsan, til desbalda futuro...

E lore, me profunde respiris tri-foye e komencis marchetar survoye a mea hemo... Ye singla pazo, me sentis me movar ed avancer qualse mea korpo divenabus multe plu lejera...

Atinginte l'antenejo 30-metra, me haltis por lektar ulo, quon me ne vidabis antee, e quo lekteblesas an metal plako extera:

*** Caseta DCC (Ka 'Dometo DCC'? Ka 'Dometo 700'?)

Ed ultre lo, kelka numeri, quin me ne memoras nun, e du literi: PK... Ka PartaKa? Ka PaKo? Ka PakoKristo?...

Me duris marchetar alonge l' voyo male asfaltizita, til ke me atingis itere la choseo 5ma-ranga, ma, vice turnar mea pazi addextre por retrovenar adheme tra l' sama voyo, me rezolvis irar tote rekte sub ed alonge l' ponto dil treni rapidega, til ke l' choseo duktis me a voyo ne-asfaltizita, per olqua, pos marchado

un-kilometra, me atingos itere la longa ponto superiranta la valo di fluvio Llobregat...

Trairante l' mencionita voyo, venis aden mea mento Moses, ilqua, segun la Biblo, paleskis lor kontaktesar da Deo... Meakaze, me nule paleskabis, sed tote kontree: maxim probable, mea vizajo pluredeskabis dum nia babilado...

E subite, un plusa memorajo eniris mea mento:

Sat multa yari ante nun, dum ke me esis vehanta per kamiono, dumnokte ed autostope, inter Kastilia-Leon e Katalunia, yen ke l' kamionisto dicis a me, dum ke ni esis admiranta enorma e belega luno plena avan ni, ke, quankam il pasabas preske sua tota vivo surchosee, il nul-tempe vidis la Santa Virgino ... Ed il adjuntis e klamis en la hispana per exakta paroli:

“¡Sólo se aparece a los pastores y a los gilipollas!” (El aparas nur a pastori ed ad stulti!)

Quon ta kamionisto pensus pri me, se il saveskus, ke me sukcesabas mem konversar kun Deo Omno-Povanta ed Eterna?

Quon il pensus pri me...? Ho, e me ne esas pastoro...!

Kande me tandem atingis la longa ponto superfluvia, me transiris ol e sequis exakte la sama voyo, quan me sequabis plu frue, ma inverse...

E yen la mikra staciono dil talpo-treno, e yen, kelke plu tarde, la hemo e domo dil talpo-homo: me.

E me certe joyis konstatar ke, quale me intuicabis, Deo, ultre existar, tre multe diferas, fortuneze, de nia klasika Deo...

Me vartos la ne balda tempo, kande l' rivelajo eventos. Adeo!

FINO

MIKRA GLOSARIO

qualse: quale se.

-er: infinitivo volitiva.

subridar: ridetar.

-ur: infinitivo kondicional.

difikulta: desfacila.

wikendar: pasigar seman-fino.

shorto: somer-pantaloneto.

kuya: di qua/di qui/di quo (la).

nevre: nula-tempe.

parenso: patro o matro (genitora od adoptinta).

quande: “kande” questional.

adear, adeo: adiar, adio.

ORIGINAL
IDO-VERKO